Quelle: http://manuscripta.at/?ID=912
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

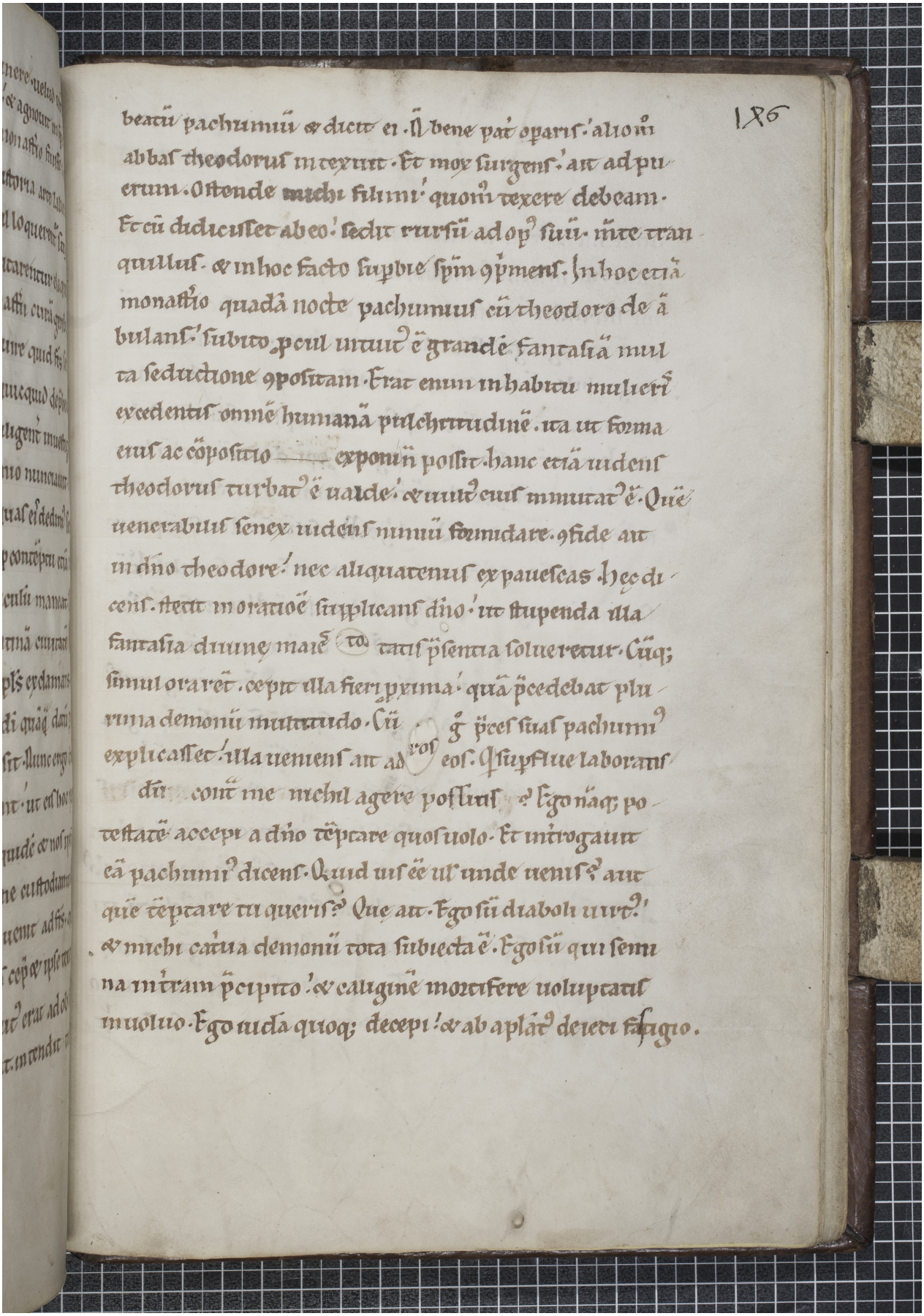

146

beatū pachumiū & dicit ei. Si bene pat oparis. alio ū
abbas theodorus intexuit. Et mox surgens. ait ad pu
erum. Ostende michi filium. quom texere debeam.
Et cū dicuisset ab eo. sedit rursū ad op suū. mte tran
quillus. & in hoc facto superbie spm gpmens. In hoc etiā
monastio quadā nocte pachumius cū theodoro de ā
bulans. subito pcul uiuid ē grande fantasiā mul
ta seductione gpositam. Erat enim in habitu mulieris
excedentis omnē humanā pulchritudinē. ita ut forma
eius ac cōpositio ——— exponi n possit. hanc etiā uidens
theodorus turbat ē ualde. & uuid eius mmutat ē. Quē
uenerabilis senex uidens nimiū formidare. gside ait
in dno theodore. nec aliquatenus expauescas. Hęc di
cens. stetit in oratioē supplicans dno. ut stupenda illa
fantasia diuine mate (ro) tatis psentia solueretur. Cūq;
simul oraret. cepit illa fieri prima. quā pcedebat plu
rima demonū multitudo. Cū g pcessisset pachumi
explicasset. illa uenient ait ad (uos) eos. Qs supflue laboratis
dū conā me nichil agere possitis. ego nāq; po
testatē accepi a dno tēptare quos uolo. Et interrogauit
eā pachumi dicens. Quid uis ēe ut unde uenis? ait
quē tēptare tu queris? Quę ait. Ego sū diaboli uirtus.
& michi catua demonū tota subiecta ē. Ego sū qui semi
na intram pcipito. & caliginē mortifere uoluptatis
inuoluo. Ego iuda quoq; decepi. & ab apla deieci fugio.